

Gönül ki yetişmekte...

Neredeyse 30 yıl olmuş okuyalı... Gustave Flaubert'in romanından söz ediyorum: "L'education Sentimentale." Yani "Duygusal Eğitim." Kitabın alt başlığı da "Bir Delikanlının Hikâyesi." Türkçe'de ilk baskısı 1971 yılında Cem Yayınevi'nde çıkmıştı "Bir Delikanlının Romanı" diye... O zamanlar henüz 10'lu yaşların başında bir çocuk olarak dikkatimi çekmemişti. Ne zaman ki sevgili Cemal Süreya "Gönül ki Yetişmekte" adıyla yeniden çevirmişti (sanırım 80'lerin başıydı), öncelikle bu şiirsel isme âşık olup hemen almış, okumuştum...

Kitap, bir delikanlının aşkını anlatıyordu. Ama söyledim ya çok severek hatmettiğim "Madam Bovary"nin yazannın bu romanında içerikten çok isim beni çarpmış, yıllar boyu birçok yazımda Cemal Süreya'yı anarak bu "dize"yi kullanmıştım...

İşte bugün yine zamanı geldi, bir kez daha "Gönül ki Yetişmekte" diyorum... Yani onun yanında daha "kaba saba" kalabilen "doğru" söyleyişle 'Duygusal Eğitim.'

Yıllar önce Dünya Kitap Dergisi'nde bir kapak konusu işlemiştik: "Medrese Tipi Eğitime Son" başlığı altında eğitim sistemimiz irdelenmişti. O günden bugüne okullarda tablet pc'lerle, akıllı tahtalarla öğretim konuşulmaya başlandı, ama hâlâ eğitim yöntemi değişmedi, ezberci eğitim sürdürülmeye devam ediyor bence...

Eğitim böyle olunca da sentez diye bir şey mümkün olmuyor öğrencilerin kafasında... Öğrendiklerini, çok iyi bildiklerini farklı bir biçimde sorduğunuzda dahi yanıt vermekte zorlanabiliyorlar...

Bu eğitim sisteminin etkisini artırmaya başladığı son 30 yılda yetişenler ve onların eğittikleriyle konuştuğumda endişelerim daha da artıyor. Hele okulda ezberlediklerini de unutmaya başladılar mı ortaya çok vahim bir tablo çıkıyor... Gerek kültür, gerek âdâb konularında ezberci eğitim sonrasında zihinlerinde karmaşalar barındıran; hâkim kültür televizyon filmleri, dizileri örnek alan milyonlarca insan sokaklara çıkınca, araç kullanınca, lokantalara gidince bir kaos yaşanması da ka-

**Faruk
ŞÜYÜN**

sanat@dunya.com

çınılmaz oluyor. Bize ait olan ve olmayanın karmaşası hayatlarımızı belirliyor... Ortaya bir değerler karmaşası, "ucube" şeyler çıkıyor...

Bu karşılaştıklarımızın sorumluları o insanlar değil tabii ki... Onlar, kendilerine verilen eğitimin masum kurbanları... Bu yazıda onları suçlamıyorum... Eğitim, öğretim sisteminin değişmesi konusunda umudum yakın bir gelecek için yok... Böyle olunca da hepimizin bu eğitim sistemine karınca karınca da olsa

olumlu katkılarda bulunmak için sorumluluğu olduğunu düşünüyorum... Hangi meslekte olursak olalım, bu konuda yapabileceğimiz şeyler olduğuna inanıyorum (buna entelektüel, aydın insanların bir sorumluluk olarak daha çok çocuk yapmasının gerekliliği de dahil!)

İşte bu sorumluluğu taşıyan kuruluşlardan birisi, bugünlerde 15. yaşını kutluyor: Günışığı Kitaplığı... Mine Soysal, Müren Beykan, Hande Demirtaş'ın yoğun çabaları, özeni, dikkati, sorumlu yayıncılığı kurulduğu 1996 yılından bu yana Türk ve dünya edebiyatından çocuklar ve gençler için kaleme alınmış iki yüze yakın kitaba ulaştırdı yayınevini... Farklı yaşlar için, değişik okuma alışkanlıklarına ve eğilimlere seslenen yayınevi, üç ana grupta yayın yapıyor: Okul öncesi (3-6 yaş) ve okumaya henüz başlamış (7-8 yaş) çocuklar için "İlk Kitaplar"; ilköğretim çağındaki 8-12 yaş arası çocuklar için "Çocuk Kitaplar"; 12 yaş üstü gençler ve yetişkinler için "Genç Kitaplar." Ve yeni markaları ON8... O da Türkiye'nin tüm kitapçılarının raflarında üç kitabıyla yerini aldı geçtiğimiz günlerde... Türkçe'nin doğru kullanılarak yücelmesini, gelişmesini amaçladığından dildeki savrukluğa da karşı çıkıyor **Günışığı** Kitaplığı yayınları... Amaç, ülkemizde okuma kültürünün gelişmesi ve yerleşmesi, bunun için de nitelikli edebiyat kitapları yayınlamak. Bu yönde gençlerin edebiyatla buluşmasını kolaylaştıran "Köprü Kitaplar", çocukları felsefeyle buluşturan "Çıtır Çıtır Felsefe" gibi özel yayıncılık projeleri de gerçekleştiriyorlar...

Nice 15 yıllara **Günışığı** Kitaplığı...